

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 6 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0248
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0681-SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KAMPENHOUT2. de gemeente KAMPENHOUT, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18</p>
Verwerende partij	<p>de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Vlaams-Brabant</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Dirk DE GREEF met woonplaatskeuze op het kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20</p>
Tussenkommende partij	<p>de nv AQUAFIN</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 mei 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 maart 2017.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het Project 22.722: opname lozingsputten Bosveldbeek – uitvoeren van gescheiden rioleringsstelsel, wegeniswerken en inrichten van een terrein voor tijdelijke grondopslag op de percelen gelegen te 3150 Wespelaar (Haacht), A De Spoelberchlaan z.n., Bosveld z.n., Donkstraat z.n., Grote Baan z.n., Korte Weg z.n., Neerstraat z.n., Pleinkensstraat z.n. en Spetstraatje z.n. en te 1910 Kampenhout, Vaarstraat z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 108S, 150D, 162F en 32E (Haacht) en afdeling 2, sectie A, nummer 34D (Kampenhout).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 4 september 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 18 september 2017 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met een arrest van 7 november 2017 met nummer RvVb/S/1718/0213 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomen- de partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 september 2018.

Advocaat Kristof LECONTE *loco* advocaat Dirk DE GREEF voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de tussenkomen- de partij.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomen- de partij dient op 14 oktober 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “terreinaanlegwerken: een gescheiden rioleringsstelsel en wegeniswerken in de A. De Spoelberchlaan (deel), doorsteek kruispunt Grote Baan met A. De Spoelberchlaan, zijstraat van Grote Baan (deel tussen Grote Baan en Neerstraat), doorsteek kruispunt Grote Baan-Neerstraat, Neerstraat tussen Grote Baan (zijstraat) en Donkstraat, Spetstraatje, Pleinkensstraat, Korte Weg en Bosveld (deel) te Haacht; de inrichting en de exploitatie van een terrein voor tijdelijke grondopslag voor de duur van de werken langsheen de Vaarstraat te Kampenhout”.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in woongebied. Het kadastraal perceel afdeling 2, sectie A, nummer 34D in de Vaartstraat te Kampenhout, bestemd voor tijdelijke grondopslag, ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in agrarisch gebied.

In het project liggen de (reeds ingebuisde) Bosveldbeek en de Spetjesstraatloop, beide onbevaarbare waterlopen van 3^e categorie.

Tijdens het openbaar onderzoek, door de gemeente Haacht georganiseerd van 12 december 2016 tot en met 10 januari 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek, door de tweede verzoekende partij georganiseerd van 23 december 2016 tot en met 21 januari 2017, worden twee bezwaarschriften ingediend.

De dienst Waterlopen van het provinciebestuur van Vlaams-Brabant adviseert op 22 december 2016 voorwaardelijk gunstig:

“
...

Wateradvies

Beschrijving van de kenmerken van het watersysteem of bestanddelen ervan die kunnen worden beïnvloed door het project waarop de aanvraag betrekking heeft

Het oppervlaktewater van het voorwerp van de aanvraag wordt verzameld in de niet geklasseerde grachten Bosveldbeek en Spetstraatjesloop. Via deze grachten komt het water terecht in de waterloop Leibeek 2096 van 2^E cat. Volgens de overstromingskaart van Vlaanderen is het voorwerp van de aanvraag niet gelegen in een risicozone voor overstromingen.

Gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van het project waarvoor de vergunning wordt aangevraagd met het watersysteem

Voor zover de dienst waterlopen kan opmaken uit de documenten die bij de aanvraag gevoegd zijn, kan het voorwerp van de aanvraag een effect hebben op de bescherming tegen wateroverlast en overstromingen. Dit effect moet beperkt worden door de hieronder vermelde voorwaarden in de vergunning op te nemen en rekening te houden met onderstaande opmerkingen.

Opmerkingen

Aangezien het hemelwater via de grachten zeer snel terecht komt in de Leibeek 2096 2^E cat., en omdat gekend is dat deze waterloop reeds vaak zijn maximale capaciteit bereikt, is het zo traag mogelijk afvoeren van het hemelwater naar deze waterloop van groot belang. Zoals reeds werd aangehaald in ons voorafgaandelijk advies dienen de standaard buffer- en lozingsvoorwaarden van 250m³/ha en 20l/s/ha gerespecteerd te worden.

Volgens de bijgevoegde nota werd hier aan voldaan voor de RWA die loost op de Spetstraatjesloop. Voor het deel dat wordt aangesloten op de Bosveldbeek wordt geen buffering voorzien.

De mogelijkheid om te bufferen in de leidingen werd onderzocht maar blijken niet effectief. Uit de nota blijkt onvoldoende of andere mogelijkheden om te voldoen aan de gestelde buffer- en lozingsvoorwaarden werden onderzocht.

Specifieke voorwaarden of maatregelen

Indien voldaan wordt aan de buffer- en lozingsvoorwaarden van 250m³/ha en 20l/s/ha kan het voorwerp van de aanvraag als verenigbaar met het watersysteem beschouwd worden.

Overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet op het integraal waterbeleid

Aangevuld met bovenvermelde opgelegde voorwaarden en maatregelen is het voorwerp van de aanvraag in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen, bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet op het integraal waterbeleid.

...”

De gemeenteraad van Haacht keurt op 30 januari 2017 de zaak der wegen goed.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert op 28 februari 2017 voorwaardelijk gunstig.

De eerste verzoekende partij adviseert op 14 februari 2017 gunstig voor de rioleringswerken te Haacht en ongunstig voor de tijdelijke grondopslag te Kampenhout.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haacht adviseert op 19 januari 2017 gunstig.

De verwerende partij verleent op 28 maart 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften van het woongebied.

De aanvraag strijdt met de geldende voorschriften van het agrarisch gebied.

Afwijkingen van de stedenbouwkundige voorschriften

Volgens art. 4.4.7, §2 van de VCRO kan voor handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een beperkte ruimtelijke impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.

Volgens artikel 3, §1 van het ‘Besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester’ worden als handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact kunnen hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen beschouwd die betrekking hebben op:

14° werfzones en tijdelijke (grond)stockages met het oog op de uitvoering van de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 13°.

Het terrein voor tijdelijke grondopslag voor de duur van de werken in het agrarisch gebied kan worden vergund op basis van voormelde afwijkingsbepalingen.

(...)

Het openbaar onderzoek

(...)

De aanvraag is verzonden naar de gemeente KAMPENHOUT voor de organisatie van een openbaar onderzoek.

Er werden twee bezwaren ingediend:

Het eerste bezwaarschrift handelt over de opportuniteit om de rond het grondverbeteringsterrein omwonende wijk op grondgebied Haacht te raadplegen, de niet geschiktheid van de locatie van het terrein voor tijdelijke grondopslag (niet geschikt voor zwaar materieel, wateroverlast, aanwezigheid paarden), de hinder ervan, de mobiliteit en alternatieven voor dit terrein.

Het tweede bezwaarschrift handelt over het terrein voor tijdelijke grondopslag en meer bepaald over de verkeersveiligheid en het ongemak.

Na onderzoek van de bezwaren heeft de GSA volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

Wat betreft het eerste bezwaarschrift kan gesteld worden:

- dat ook in de gemeente Haacht een openbaar onderzoek werd gevoerd met betrekking tot hetzelfde dossier en dat daar geen bezwaren werden ingediend.*
- dat op het betreffende grondverbeteringsterrein een laag steenslag en een geotextiel wordt voorzien waardoor zwaar materieel hier vlot op kan rijden;*
- dat het terrein niet ligt in een overstromingsgevoelig gebied;*
- dat Aquafin een schriftelijk akkoord heeft met de eigenaar en de gebruiker van het perceel waarop de paarden staan;*

-dat om de stofhinder te beteugelen er als milderende maatregel herashekken met doeken worden voorzien. De kalkinstallatie is bovendien volledig overdekt.

Wat betreft het tweede bezwaarschrift kan gesteld worden:

-dat Aquafin als milderende maatregel tijdelijk enkele uitwijkstroken wil voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen.

Wat betreft het eerste en tweede bezwaarschrift en het negatief advies van de gemeente Kampenhout met betrekking tot het deel van de aanvraag dat handelt over het terrein voor tijdelijke grondopslag kan gesteld worden:

-dat de Vaartstraat in haar huidige toestand en inrichting gebruikt wordt door tractoren om de achterliggende akkerlanden te bereiken, dus werfverkeer zou ook geen probleem mogen vormen. Zoals voormeld wil Aquafin bovendien als milderende maatregel om de mobiliteit te verbeteren tijdelijk enkele uitwijkstroken voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen;

-dat het alternatief voorgesteld door de gemeente gelegen is aan een filegevoelige gewestweg (N21) wat voor enorme verstoringen/vertragingen zou kunnen leiden;

-dat de locatie aan de N21 bovendien verder gelegen is van de werkzone dan de huidige voorgestelde locatie (ca 1 km verder);

-dat om de werkzone te bereiken vanaf de N21 eveneens door dichtbevolkte gebieden zal moeten gereden worden;

-dat Aquafin als bijkomende milderende maatregel de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt als dijk rondom het terrein wil leggen zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn.

Om voornoemde redenen worden de ingediende bezwaren als ontvankelijk maar ongegrond beschouwd. Het negatief advies van de gemeente Kampenhout met betrekking tot het deel van de aanvraag dat handelt over het terrein voor tijdelijke grondopslag wordt niet bijgetreden.

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(...)

Aan de Vaarstraat op het grondgebied van de gemeente Kampenhout wordt een terrein voor grondverbetering en opslag van werfmateriaal en materieel voorzien. Het terrein wordt na de werken in de oorspronkelijke staat hersteld.

(...)

Om stof- en geluidshinder te voorkomen dienen de volgende milderende maatregelen te worden gevolgd:

- er dienen rond het terrein voor grondverbetering in de Vaarstraat te Kampenhout herashekken met doeken te worden voorzien. De kalkinstallatie dient bovendien volledig overdekt te zijn.

- de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt op het terrein voor grondverbetering dient als dijk rondom het terrein te worden gelegd zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn.

Om mobiliteitshinder te voorkomen wil Aquafin als milderende maatregel in de Vaartstraat te Kampenhout waar het tijdelijk grondverbeteringsterrein wordt ingericht tijdelijk enkele uitwijkstroken voorzien zodat tegenliggend verkeer zonder problemen kan kruisen. Hierdoor wordt de mobiliteitsimpact in de Vaartstraat aanvaardbaar.

Algemene conclusie

De werken zijn in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en zijn verenigbaar met een goede plaatselijke ruimtelijke ordening mits naleving van onderstaande voorwaarden:

-het voorwaardelijk gunstig advies van Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen d.d. 22/12/2016 met kenmerk RMT/WATM/20/16.1816 W.ADVIES.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

-het voorgestelde programma van maatregelen in de op 28/10/2016 bekrachtigde archeologienota met ID <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/710> alsook het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

De bekrachtigde archeologienota wordt gevoegd bij de vergunning.

Indien de voor vergunning aangevraagde ingreep in de bodem afwijkt van de ingreep omschreven in de bekrachtigde archeologienota, geldt de procedure overeenkomstig art.5.4.16 tot en met art.5.4.21 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Dit houdt in dat een bekrachtigde nota bekomen moet worden, en dat het daarin voorgestelde programma van maatregelen nageleefd moet worden.

(...)

-de volgende milderende maatregelen:

er dienen rond het terrein voor grondverbetering in de Vaarstraat te Kampenhout herashekken met doeken te worden voorzien. De kalkinstallatie dient bovendien volledig overdekt te zijn.

er moeten in de Vaartstraat tijdelijk enkele uitwijkstroken te worden voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen.

de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt op het terrein voor grondverbetering dient als dijk rondom het terrein te worden gelegd zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn.

het grondverbeteringsterrein langsheen de Vaartstraat te Kampenhout dient binnen de drie maanden na het beëindigen van de werken van het project te worden hersteld in haar oorspronkelijke staat.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep en de betaling van het rolrecht

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld en het rolrecht tijdig werd betaald. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De eerste verzoekende partij ent haar rechtens vereiste belang op artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO. Zij geeft aan tijdig advies te hebben verstrekt conform artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO voor een vergunning afgeleverd binnen de bijzondere procedure.

De eerste verzoekende partij geeft aan dat zij tijdig een gunstig advies heeft afgeleverd voor de rioleringswerken op het grondgebied van de gemeente Haacht, maar dat zij een negatief advies

heeft verstrekt voor wat betreft de tijdelijke grondopslag op het grondgebied van de gemeente Kampenhout, waarin zij heeft aangegeven dat de Vaartstraat met een breedte van slechts 3 m niet geschikt is om gedurende de uitvoeringsperiode werfverkeer op te vangen, dat de ruimte voor kruisend verkeer miniem is en niet toereikend voor de passage van werfverkeer en dat er een beter bereikbaar alternatief bestaat voor de grondopslag, in de Stationstraat 174 te Haacht. Ondanks dit negatieve advies werd de stedenbouwkundige vergunning door de verwerende partij aan de tussenkomenende partij verleend waardoor de eerste verzoekende partij ontegensprekelijk over het rechte vereiste belang in voorliggende procedure beschikt. De eerste verzoekende partij dient haar belang ook verder niet aan te tonen.

De tweede tussenkomenende partij ent haar rechte vereiste belang op artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO en geeft aan een belanghebbende derde te zijn die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden nu zij dient vast te stellen dat de bestreden beslissing geen wettige watertoets omvat en er in de bestreden beslissing geen enkel motief wordt gewijd aan de eventuele waterhinder als gevolg van de stapeling van grond voor de omgeving en zij vreest geconfronteerd te worden met nefaste gevolgen van de grondopstapeling op de waterhuishouding en bodemsamenstelling op haar grondgebied.

Bovendien behelzen de vage vergunningsvoorwaarden een aanfluiting van wat wordt bepaald in artikel 4.2.25 VCRO en van de bevoegdheid van de gemeenteraad van de tweede verzoekende partij om te beslissen over de zaak der wegen.

De tweede verzoekende partij wordt niet enkel geconfronteerd met een aanfluiting van de bevoegdheid van haar gemeenteraad, maar ook met nefaste gevolgen voor zowel mobiliteit en veiligheid, de waterhuishouding en de samenstelling en/of dichtheid van de bodem ter hoogte van het perceel voor grondopslag, gelegen op haar grondgebied.

Bijkomend ziet de tweede verzoekende partij haar ruimtelijk beleid doorkruist door de bestreden beslissing nu deze onherstelbare gevolgen teweeg zal brengen voor onder meer de waterhuishouding, de bodem en de mobiliteit ter hoogte van de Vaartstraat, op haar grondgebied.

2.

De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad voor wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij en betwist het belang van de tweede verzoekende partij.

De verwerende partij geeft aan dat het louter vrezen voor nefaste gevolgen van de grondopstapeling op de waterhuishouding en bodemsamenstelling op het grondgebied van de tweede verzoekende partij te vaag en te algemeen is om als belang te kunnen worden aangenomen. Ook de opgeworpen mobiliteit- en veiligheidshinder worden niet voldoende aangetoond.

De verwerende partij geeft vervolgens aan dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing voor wat betreft de opname lozingsputten Bosveldbeek, het uitvoeren van een gescheiden rioleringsstelsel en de wegeniswerken gelegen op het grondgebied van de gemeente Haacht nu in het verzoekschrift geen enkele grief hieromtrent kan worden gevonden.

De verwerende partij verzoekt de Raad in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing te beperken tot de vergunning voor tijdelijke grondopslag op het grondgebied van de gemeente Kampenhout.

3.

De verzoekende partijen hernemen in hun wederantwoordnota integraal hetgeen zij in hun verzoekschrift hebben betoogd aangaande het in hun hoofde rechtens vereiste belang.

Beoordeling door de Raad

1.

De partijen betwisten het belang van de eerste verzoekende partij als adviesinstantie in de bijzondere procedure niet.

De verwerende partij betwist wel het belang van de tweede verzoekende partij als derde belanghebbende.

2.

Om als belanghebbende derde bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks oorzakelijk verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag evenwel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Artikel 56, §1, 1° Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift een omschrijving dient te geven van haar belang. Ter beoordeling van het bestaan van een belang kan de Raad rekening houden met de gegevens uit het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waarin de wettigheidskritiek wordt geformuleerd.

3.

Ingevolge artikel 2 van het Gemeentedecreet zorgen de gemeenten op het lokale niveau voor het welzijn van de burgers en de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk beleid. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet is de gemeente bevoegd voor aangelegenheden van gemeentelijk belang waarvoor zij alle initiatieven ter verwezenlijking kan nemen. Wat de ruimtelijke ordening betreft, kent de decreetgever de gemeente de rol van eerste aanspreekpunt toe. Een gemeente heeft dus vanzelfsprekend belang bij de verdediging van haar beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, hetgeen door de partijen niet wordt betwist.

4.

Door aan te voeren dat de bestreden beslissing het ruimtelijk beleid van de tweede verzoekende partij doorkruist, dat zij onherstelbare gevolgen vreest voor de waterhuishouding en de bodemsamenstelling op haar grondgebied, nu de verwerende partij heeft nagelaten een watertoets uit te voeren voor het perceel waarop de grond zal worden gestapeld, dat zij mobiliteits- en veiligheidshinder vreest ter hoogte van de Vaartstraat, een gemeentelijke weg, aangezien de bestreden beslissing bepaalt dat tijdelijke uitwijkstroken dienen te worden aangelegd en dat zij bovendien haar bevoegdheid miskent ziet nu over de gemeenteweg geen beslissing door de gemeenteraad werd genomen, toont de tweede verzoekende partij afdoende aan dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

Anders dan de verwerende partij voorhoudt, oordeelt de Raad dat de tweede verzoekende partij over het rechtens vereiste belang bij de vordering beschikt.

De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen vorderen met hun verzoekschrift de nietigverklaring van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 28 maart 2017 waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend aan de tussenkomende partij voor de opname lozingsputten Bosveldbeek, het uitvoeren van gescheiden rioleringsstelsel, wegeniswerken te 3150 Haacht, A. De Spoelberchlaan z.n., Bosveld z.n., Donkstraat z.n., Grote Baan z.n., Korte Weg z.n., Neerstraat z.n., Pleinkensstraat z.n., Spetstraatje z.n., kadastraal gekend afdeling 3, sectie A, nummers 108S, 150D, 162F, 32E en voor het inrichten van een terrein voor tijdelijke grondopslag te 1910 Kampenhout, Vaartstraat z.n., kadastraal gekend afdeling 2, sectie A, nr. 34D.

2.

Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij verzoeken de Raad, ingeval van vernietiging, de vernietiging van de bestreden beslissing te willen beperken tot de vergunning voor het inrichten van een terrein voor tijdelijke grondopslag te Kampenhout, Vaartstraat z.n. aangezien deze vergunning perfect afsplitsbaar is van de vergunning voor opname lozingsputten, het uitvoeren van een gescheiden rioleringsstelsel en wegeniswerken op het grondgebied van de gemeente Haacht en omdat blijkt dat de verzoekende partijen geen bezwaren hebben tegen de eigenlijke wegenis- en rioleringswerken op het grondgebied van de gemeente Haacht.

De tussenkomende partij benadrukt daarenboven dat de verzoekende partijen niet over het vereiste belang beschikken om het deel van de vergunning gelegen op het grondgebied van de gemeente Haacht aan te vechten aangezien zij daarvoor een expliciet gunstig advies hebben verleend.

3.

De verzoekende partijen geven in hun wederantwoordnota aan dat de integrale vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt.

Beoordeling door de Raad

1.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij, bij wijze van uitzondering, de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid van een vergunning is pas sprake wanneer een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van de coherentie van het geheel in één globale stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen, en waarover de vergunningverlenende overheid bovendien, afgezien van het afgesplitste onderdeel, een zelfde beslissing zou hebben genomen.

2.

Met de bestreden beslissing worden niet alleen het uitvoeren van het gescheiden rioleringsstelsel en de wegeniswerken vergund, maar ook het terrein voor de tijdelijke grondopslag als gevolg van en gedurende de werken. Uit de aanvraag voor het project en uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het voorwerp van de aanvraag als één geheel heeft beoordeeld onder de noemer "Project 22.772". Het terrein voor tijdelijke grondopslag wordt in dezen niet afzonderlijk beoordeeld. De onderdelen van de vergunning vormen bijgevolg een onlosmakelijk geheel, zelfs al zijn de werken en de tijdelijke grondopslag in verschillende gemeentes gesitueerd.

De Raad kan bovendien niet met zekerheid vaststellen dat, indien het terrein voor tijdelijke grondopslag niet tot voorliggende aanvraag had behoord, de verwerende partij eenzelfde beslissing had genomen. De Raad oordeelt bijgevolg dat de bestreden beslissing in dezen ondeelbaar is.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in hun eerste middel de schending in van artikel 5 en 8 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB), van artikel 4.3.1 VCRO, van artikel 4.2.19, §1 VCRO, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringwet), en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen wijzen er vooreerst op dat uit de rechtspraak van de Raad blijkt dat een stedenbouwkundige vergunningsbeslissing een formele motivering dient te bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets is uitgevoerd.

In de bestreden beslissing wordt voor wat betreft de watertoets verwezen naar het voorwaardelijk gunstig advies van de provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen van 22 december 2016 waarna de verwerende partij aangeeft dat *"in alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat mits naleving van het voorwaardelijk gunstig advies van de Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen [er] geen schadelijk effect wordt veroorzaakt"*.

Voor het perceel voorzien voor grondopslag in de Vaartstaat in Kampenhout wordt geen watertoets uitgevoerd, het advies beperkt zich tot een watertoets voor de rioleringswerken in Haacht.

De bestreden beslissing schendt aldus niet enkel de formele motiveringsplicht, er dient te worden vastgesteld dat de motieven aangaande de watertoets in de bestreden beslissing niet draagkrachtig zijn, aangezien deze stellen dat er geen schadelijke effecten zullen ontstaan, zonder dat de watertoets werd uitgevoerd voor het perceel voor grondopslag gelegen te Kampenhout. Bovendien achten de verzoekende partijen ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden nu er geen afdoende en volledig onderzoek werd uitgevoerd op grond waarvan de verwerende partij tot de slotsom zou kunnen komen dat het voorliggende project integraal de watertoets doorstaat.

Bovendien worden aan het verleende gunstig advies voorwaarden verbonden die onduidelijk en vaag zijn nu deze steunen op een onvolledige begeleidende nota bij de aanvraag. Uit het advies blijkt immers dat uit de nota bij de aanvraag onvoldoende blijkt of andere mogelijkheden om te

voldoen aan de gestelde buffer- en lozingsvoorwaarden werden onderzocht. Er wordt dan maar besloten dat indien voldaan wordt aan de buffer- en lozingsnormen van 250 m³/ha en 20 l/s/ha het voorwerp van de aanvraag als verenigbaar met het watersysteem kan worden beschouwd. Deze voorwaarde is vaag en rechtsonzeker nu een dergelijke voorwaarde ruimte laat voor interpretatie.

2.

De verwerende partij verwijst naar de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de watertoets, naar de beschrijvende nota bij de aanvraag waarin aandacht wordt besteed aan de watertoets, naar een bijkomende nota waarin onder meer aandacht is voor de lozings- en bufferingsvoorwaarden en naar de archeologienota waarin de problematiek van het perceel aan de Vaartstraat in Kampenhout aan bod komt.

De adviesaanvraag van de verwerende partij aan de waterbeheerder heeft niet enkel betrekking op de werken op het grondgebied te Haacht, maar ook op de werken in de gemeente Kampenhout. De verwerende partij benadrukt dat het niet is omdat in de titel enkel *“Haacht – stedenbouwkundige vergunning Aquafin NV. Opname lozingspunten Bosveldbeek – rioleringswerken- en wegeniswerken project 22 772”* wordt vermeld dat niet het totale aangevraagde project werd beoordeeld.

De formulering in het advies *“voor zover de dienst waterlopen kan opmaken uit de documenten die gevoegd zijn bij de aanvraag”* is een stijlformule die niet betekent dat het advies op basis van een onvolledig dossier werd verleend.

De verwerende partij geeft aan dat indien er in het advies van de dienst Waterlopen geen specifieke motivering is voorzien voor de effecten op de waterhuishouding op het grondgebied van de gemeente Kampenhout dit betekent dat er geen effecten voor de tijdelijke grondopslag op dit terrein zijn.

De bufferings- en lozingsnormen die in de bestreden beslissing worden opgelegd hebben betrekking op het rioleringsstelsel op het grondgebied van de gemeente Haacht zodat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit onderdeel van het middel.

3.

De tussenkomende partij verwijst naar het ongunstig advies van de eerste verzoekende partij van 14 februari 2017 waarin twee bezwaren worden geciteerd die enkel en alleen betrekking hebben op de tijdelijke grondopslagplaats en niet op de wegenis- en rioleringswerken op het grondgebied van de gemeente Haacht, zodat de verzoekende partijen geen belang hebben in zoverre het eerste middel betrekking heeft op de watertoets voor de wegenis- en rioleringswerken op het grondgebied van de gemeente Haacht.

Voor zover de verzoekende partijen kritiek hebben op de watertoets voor de tijdelijke grondopslag, wijst de tussenkomende partij erop dat de verzoekende partijen nooit eerder hebben gewezen op een mogelijke negatieve impact van dit deel van de werken op de waterhuishouding en dat hieromtrent ook geen bezwaren werden ingediend. De verzoekende partijen beperken zich in hun verzoekschrift bovendien tot de stelling dat een watertoets had moeten worden uitgevoerd en dat dit niet gebeurd is, maar zij vermelden geen schadelijke effecten die door de vergunningverlening kunnen of zouden ontstaan.

Het kan niet worden betwist dat in de bestreden beslissing een formele motivering aangaande de watertoets is opgenomen. Uit deze beoordeling blijkt niet dat deze beperkt zou zijn tot de wegenis- en rioleringswerken en dat deze geen betrekking zou hebben op de tijdelijke grondopslag. De verwerende partij geeft immers duidelijk aan dat “de aanvraag” werd getoetst aan het

watersysteem, de doelstellingen van het DIWB en de bindende bepalingen van het bekkenbeheersplan. De vaststelling dat “het voorwerp van de aanvraag” niet gelegen is in een risicozone voor overstromingen geldt ook voor het perceel waarop de tijdelijke grondopslag is voorzien.

Het gegeven dat in het advies niet expliciet wordt verwezen naar het perceel voor de tijdelijke grondopslag betekent niet dat de watertoets niet werd uitgevoerd, aangezien het advies enkel ingaat op die punten die in het kader van de watertoets wel een probleem zouden kunnen zijn.

4.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota bijkomend dat het onomstotelijk vast staat dat er geen watertoets werd uitgevoerd voor wat betreft de tijdelijke grondopslag en de andere werken (o.m. de uitwijkstroken) op het grondgebied van de gemeente Kampenhout.

Het argument van de verwerende en de tussenkomende partij dat er zich geen schadelijke effecten voor de waterhuishouding kunnen voordoen is een *a posteriori* motivering die niet wordt ondersteund door enig stuk in het dossier. De verwerende partij heeft volgens de verzoekende partijen nagelaten een watertoets voor de werken in Kampenhout uit te voeren. Het gegeven dat het hier slechts “tijdelijke” werken betreft, is niet relevant samen met de stelling dat de verzoekende partijen doorheen de procedure niets zouden hebben gemeld omtrent de watertoets, nu de watertoets pas in de bestreden beslissing dient te worden doorgevoerd zodat zij op voorhand geen kennis konden hebben van enige onwettigheid.

Beoordeling door de Raad

1.

Belang bij het middel

Voor zover de tussenkomende partij het belang bij het middel van de verzoekende partijen betwist, merkt de Raad op dat nu de mogelijke gegrondheid van het middel aanleiding kan geven tot vernietiging van de bestreden beslissing en een andersluidende herstelbeslissing na herbeoordeling door de verwerende partij, dit noodzakelijk betekent dat de verzoekende partijen hier voordeel kunnen uit halen. De verzoekende partijen hebben in beginsel een belang bij het middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel hun tot voordeel kan strekken.

Vermits de (gebeurlijke) vernietiging van de bestreden beslissing, op grond van het middel waarin de door de verzoekende partijen aangehaalde schendingen worden aangevoerd, aan de verzoekende partijen een persoonlijk voordeel biedt, hebben zij belang bij dit middel. De verwerende partij zal immers, hierbij rekening houdend met de overwegingen in het vernietigingsarrest, het aangevraagde project opnieuw moeten beoordelen.

2.

De verzoekende partijen stellen in hun eerste middel in essentie dat er in de bestreden beslissing geen watertoets wordt uitgevoerd voor het perceel gelegen in Kampenhout waarop de tijdelijke opslag van grond wordt voorzien, en dat de voorwaarden aangaande buffering en lozing opgenomen voor de watertoets in de bestreden beslissing als te vaag dienen te worden aangemerkt.

3.

Uit artikel 8, §1 en §2 DIWB volgt dat de beslissing waarbij een stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning wordt verleend, een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de

in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets is uitgevoerd. Uit die motivering moet meer bepaald blijken hetzij dat ten gevolge van de werken waarvoor een vergunning wordt verleend, geen schadelijke effecten ontstaan als bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB, hetzij dat zulke effecten wél kunnen ontstaan, maar dat ze door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld. Indien dit niet mogelijk is, moet de vergunning worden geweigerd. Bovendien moet de vergunningverlenende overheid bij het nemen van de beslissing de doelstellingen en beginselen van de artikelen 5 en 6 DIWB toetsen.

De vergunningverlenende overheid beoordeelt als orgaan van actief bestuur in het kader van de doelstellingen van het DIWB of door de aangevraagde constructies een schadelijk effect moet verwacht worden voor het watersysteem.

De Raad kan zijn beoordeling inzake de watertoets niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende bevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

3.1

In de bestreden beslissing wordt volgende waterparagraaf opgenomen:

“ ...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheersplan.

Het voorwerp van de aanvraag is niet gelegen in een risicozone voor overstromingen.

De waterbeheerder, Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen heeft, zoals voornoemd, op 22/12/2016 een voorwaardelijk gunstig advies verleend.

Het advies met kenmerk RMT/WATM/20/16.1816 W.ADVIES dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

In alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat mits naleving van het voorwaardelijk gunstig advies van Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...”

3.2

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de verwerende partij met een brief van 16 november 2016 aan de dienst Waterlopen Vlaams-Brabant een wateradvies heeft gevraagd voor het volledige aangevraagde project dat zowel de werken in Haacht als de tijdelijke opslagplaats voor grond in Kampenhout omvat.

Uit het verstrekte advies blijkt dat indien voldaan wordt aan de opgenomen buffer- en lozingsvoorwaarden het aangevraagde project als verenigbaar met het watersysteem kan worden beschouwd.

Voor zover de verzoekende partijen erop wijzen dat het perceel gelegen in Kampenhout niet in de watertoets werd betrokken en de bestreden beslissing daarom als kennelijk foutief, hetzij onzorgvuldig dient te worden aangemerkt, kan de Raad het standpunt van de verwerende en de tussenkomende partij bijtreden dat er in het advies van de dienst Waterlopen geen expliciete melding wordt gemaakt van de tijdelijke opslagplaats voor grond omdat daar geen problemen met de waterhuishouding te verwachten zijn, nu uit de vraag naar advies van 16 november 2016 niet alleen duidelijk blijkt dat er naast advies over de geplande riolerings- en wegeniswerken ook advies wordt gevraagd voor het perceel dat als tijdelijke opslagplaats voor grond zal dienen, maar er uit de stukken van het dossier ook blijkt dat het volledige project – inclusief het terrein voor tijdelijke grondopslag - niet in overstromingsgevoelig gebied is gelegen.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partijen zich in hun betoog beperken tot de vaststelling dat er in het wateradvies van de dienst Waterlopen geen melding wordt gemaakt van het perceel voor de tijdelijke opslag van grond waarna zij stellen dat dit noodzakelijk impliceert dat dit perceel in Kampenhout niet in de watertoets werd betrokken. Echter miskennen de verzoekende partijen de op hen rustende stelplicht die verlangt dat de verzoekende partijen hetgeen zij poneren minstens aannemelijk maken. De verzoekende partijen brengen geen enkel concreet, afdoende of pertinent element bij waaruit kan blijken dat er voor het perceel gelegen te Kampenhout, in niet overstromingsgevoelig gebied, enig mogelijk nadeel voor wat betreft de waterhuishouding dreigt.

Voor zover de verzoekende partijen in een tweede deel van hun middel opwerpen dat de bufferings- en lozingsvoorwaarden opgelegd door de dienst Waterlopen in haar advies als vaag dienen te worden bestempeld, stelt de Raad noodzakelijk vast dat, los van de vraag of de verzoekende partijen enig belang kunnen laten gelden bij voorwaarden gekoppeld aan wegenis- en rioleringswerken in de gemeente Haacht, zij nalaten te duiden waarom de bufferings- en lozingsvoorwaarden opgenomen in het advies en in de bestreden beslissing kennelijk foutief dan wel onzorgvuldig zouden zijn om het aangevraagde project op het vlak van watertoets gunstig te beoordelen. De verzoekende partijen tonen niet afdoende aan dat de voorwaarden die voorschrijven dat wat betreft buffering en lozing er dient voldaan te worden aan 250m³/ha en 20l/s/ha in dezen niet kunnen volstaan, laat staan dat deze als vaag en rechtsonzeker dienen te worden bestempeld.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.2.19, §1, tweede lid VCRO, van artikel 4.3.1 VCRO en van het formeel en materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen verwijzen in hun tweede middel naar de milderende voorwaarden die in de bestreden beslissing worden opgelegd en stellen dat deze geenszins voldoen aan de precisievereiste zoals bepaald in artikel 4.2.19 VCRO en die nader wordt uitgewerkt in rechtspraak van de Raad.

In de bestreden beslissing wordt bepaald dat er “enkele uitwijkstroken” moeten worden voorzien in de Vaartstraat zodat tegenliggend verkeer kan kruisen. In de bestreden beslissing noch op de plannen wordt verduidelijkt hoe deze uitwijkstroken dienen te worden geconcipeerd, hoeveel

uitwijkstroken er moeten zijn, hoe breed deze moeten zijn en hoe deze moeten worden ingevuld. Deze voorwaarde laat een onaanvaardbare beoordelingsruimte aan de begunstigde van de vergunning.

Daarenboven houdt dergelijke vergunningsvoorwaarde een aanpassing in van het wegennet van de gemeente wat niet mogelijk is zonder beslissing van de gemeenteraad omtrent de zaak der wegen. De bestreden beslissing maakt de realisatie van de vergunningsvoorwaarde inzake de uitwijkstroken afhankelijk van een nog te nemen beslissing van de gemeenteraad.

De verwerende partij heeft bovendien nergens onderzocht of de vergunningsvoorwaarde inzake “enkele uitwijkstroken” wel realiseerbaar is nu de eerste verzoekende partij er in haar negatief advies uitdrukkelijk heeft op gewezen dat de Vaartstraat zeer smal is en aan weerszijden omgeven is door grachten.

Ook de vergunningsvoorwaarde die betrekking heeft op de oprichting van een dijk uit teelaarde kan de wettigheidstoets niet doorstaan nu de bestreden beslissing in het midden laat hoe deze dijk er uit moet zien, waar hij precies moet worden aangelegd, hoe hoog deze mag/moet zijn om de omliggende woonsten af te schermen, enz...

2.

De verwerende partij geeft in haar repliek aan dat de term “enkele uitwijkstroken” in zijn gewone spraakgebruikelijke betekenis dient te worden begrepen nu de finaliteit het kruisen zonder problemen van tegenliggend verkeer omvat.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat dit mogelijk is. De verwerende partij benadrukt bovendien dat de tussenkomende partij deze uitwijkstroken op eigen terrein zal voorzien.

Ook de term “teelaarde” dient in zijn gewone spraakgebruikelijke betekenis begrepen te worden.

De voorwaarde in de bestreden beslissing houdt in dat de afgegraven teelaarde niet op een hoop/berg willekeurig wordt geplaatst doch wel als een dijk rondom het terrein met als bedoeling de aanpalende woningen bijkomend af te schermen.

3.

De tussenkomende partij sluit zich voor wat betreft haar verweer op het tweede middel volledig aan bij de repliek van de verwerende partij.

Het valt volgens de tussenkomende partij niet in te zien waarom de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden onwettig zouden zijn nu deze klaar en duidelijk zijn. Wat betreft de uitwijkstroken duidt de tussenkomende partij erop dat deze worden voorzien op het perceel voor de tijdelijke grondopslag en niet op de openbare weg zodat er geen goedkeuring door de gemeenteraad is vereist.

De tussenkomende partij benadrukt dat de Vaartstraat een korte en doodlopende straat betreft waarlangs enkel plaatselijk verkeer mogelijk is. In de straat bevinden zich slechts een vijftal woningen die langs de Vaartstraat ontsloten worden. Tegenover het weiland ligt een recreatiezone met enkel vakantiewoningen. Net voorbij het weiland is de Vaartstraat door middel van een paaltje afgesloten en enkel nog toegankelijk voor voetgangers en fietsers. De mobiliteit in de Vaartstraat is beperkt wat ook geldt voor de vrees voor tegenliggend verkeer. De verzoekende partijen maken bovendien enkel melding van de breedte van de weg die beperkt is tot 3 m, maar zij vergeten melding te maken van de reeds bestaande naastliggende verharde strook zodat auto's kunnen uitwijken bij tegenliggers. Het is niet zo dat over een lange afstand meerdere uitwijkstroken om veel

verkeer toe te laten moeten worden voorzien, maar enkel plaatselijk ter hoogte van het weiland. Dergelijke tijdelijke aanleg is trouwens op grond van het Vrijstellingsbesluit vrijgesteld van vergunningsplicht.

Wat betreft de voorwaarde met betrekking tot de teelaarde en de dijk, geeft de tussenkomende partij aan dat het de normale gang van zaken is dat men voorafgaand aan de werken de goede bovenste laag teelaarde afschraapt en opzij legt om deze later terug te kunnen opvoeren. In plaats van deze op een grote hoop te laten liggen, zal deze nu rondom het terrein worden voorzien als dijk ter afscherming van de omliggende woningen.

4.

De verzoekende partijen herhalen in hun wederantwoordnota hetgeen zij eerder in hun verzoekschrift hebben betoogd en stellen bijkomend dat dient te worden vastgesteld dat de verwerende en de tussenkomende partij er niet in slagen te weerleggen dat de opgelegde voorwaarden te vaag en onduidelijk zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in het tweede middel in essentie dat de milderende maatregelen opgenomen in de bestreden beslissing niet voldoen aan de precisievoorwaarde opgenomen in artikel 4.2.19, §1 VCRO en dat de voorwaarde die bestaat in de aanleg van enkele uitwijkstroken langs de Vaartstraat bovendien niet kan worden gerealiseerd aangezien daarvoor een beslissing van de gemeenteraad omtrent de zaak van de wegen nodig is.

2.

In overeenstemming met artikel 4.2.19, §1 VCRO kan het vergunningverlenend bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden, die voldoende precies en redelijk in verhouding zijn tot de vergunde handelingen, en verwezenlijkt kunnen worden door enig toedoen van de aanvrager.

Vergunningsvoorwaarden mogen niet tot gevolg hebben dat de uitvoering van de vergunde handelingen van een bijkomende beoordeling door de overheid afhankelijk gesteld wordt. Voorwaarden mogen evenmin zo worden geformuleerd, dat zij de aanvrager van de vergunning toelaten om de aanvraag naar goeddunken aan te passen, en ze mogen geen beoordelingsruimte laten aan de begunstigde van de vergunning (MvT, *Parl. St.* VI. Parl, 2008-09, nr. 2011/1, 116).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt voor de verwerende partij de plicht in om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en ze te steunen op een correcte feitevinding. Zij dient zich te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

3.1

De verwerende partij verleent de stedenbouwkundige vergunning met onder meer volgende voorwaarden:

“

- ...

- *er moeten in de Vaartstraat tijdelijk enkele uitwijkstroken worden voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen.*

- *de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt op het terrein voor grondverbetering dient als dijk rondom het terrein te worden gelegd zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn.”*

3.2

De door de verwerende partij hogervermelde voorwaarden kunnen niet worden beschouwd als voldoende precies in de zin van artikel 4.2.19, §1 VCRO. De Raad treedt het standpunt van de verzoekende partijen bij wanneer zij aangeven dat dergelijke voorwaarden aan de vergunninghouder een ontoelaatbare appreciatiemarge laten. Nog los van de vraag of de aanleg van tijdelijke uitwijkstroken pas kan na een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen blijkt uit de bestreden beslissing en/of uit de stukken van het dossier/plannen geenszins hoe en waar de tijdelijke uitwijkstroken en de dijk teelaarde ter vrijwaring van de woningen dienen te worden aangelegd.

De repliek van zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij die beiden aangeven dat het de tussenkomende partij is die de uitwijkstroken op privéterrein zal voorzien, kan door de Raad niet worden bijgetreden aangezien in het dossier geen enkel stuk enigszins duidelijkheid kan brengen over de aanleg van de uitwijkstroken. Uit de plannen noch uit de stukken van het dossier blijkt waar in de Vaartstraat de uitwijkstroken zullen worden voorzien en hoe die er zullen uitzien.

Er dient te worden vastgesteld dat de opgelegde voorwaarden aangaande de noodzakelijke aanleg van uitwijkstroken en de aanleg van een dijk met teelaarde om de omliggende woningen bijkomend te vrijwaren de vereiste precisie missen en dat de bestreden beslissing genomen werd met schending van artikel 4.2.19, §1 VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1 VCRO, van artikel 4.2.25 VCRO, van artikel 42 *juncto* artikel 2 Gemeentedecreet en van het formeel en materieel motiveringsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

In het derde middel stellen de verzoekende partijen dat, nog los van de vraag of de voorwaarde in de bestreden beslissing die oplegt dat enkele uitwijkstroken moeten worden aangebracht in de Vaartstraat als wettig kan worden aangemerkt, het aanbrengen van uitwijkstroken op een gemeentelijke weg als wegniswerken dient te worden gekwalificeerd waarover de gemeenteraad een beslissing dient te nemen. Het gegeven dat het in deze een tijdelijke grondopslag betreft is hierbij irrelevant.

Bovendien is de verwerende partij niet bevoegd om een beslissing over het tracé van een gemeenteweg over te laten aan de begunstigde van de vergunning. Deze bevoegdheid komt de gemeenteraad van de gemeente Kampenhout toe zodat de verwerende partij haar bevoegdheid te buiten is gegaan.

2.

De verwerende partij meent dat het tijdelijk opleggen van enkele uitwijkstroken geen “zaak van de wegen” betreft waarover de gemeenteraad van Kampenhout zich voorafgaandelijk had dienen te

buigen. De beslissing van de gemeenteraad is maar vereist voor zover de aanvraag met de aanleg of wijziging van openbare wegenis gepaard gaat. De aanleg van een private weg valt buiten de beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad (RvS nr. 172.771 van 26 juni 2007). Deze uitwijkstroken zijn gelegen op private bedding en zullen maar gedurende beperkte periode van de grondwerken moeten gebruikt worden.

De tussenkomende partij heeft aangeboden tijdelijk op privéterrein een aantal uitwijkstroken te voorzien. De verwerende partij heeft hiermee ingestemd.

3.

De tussenkomende partij geeft aan dat uit niets blijkt dat de aanleg van tijdelijke verharde stroken als uitwijkstroken op het perceel waarop de grondopslag zal gebeuren plaatsvindt op de openbare weg en er bijgevolg sprake is van een wijziging van het tracé van de wegenis of van de gemeenteweg waarvoor een voorafgaandelijke goedkeuring door de gemeenteraad nodig is.

Bijgevolg is er geen sprake van een schending van artikel 4.2.25 VCRO wat nog meer geldt wanneer er rekening wordt gehouden met de vrijstelling van vergunningsplicht zoals bepaald in artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit.

4.

De verzoekende partijen herhalen hetgeen zij eerder hebben betoogd in hun verzoekschrift aangaande het derde middel en stellen bijkomend dat de verwerende en de tussenkomende partij foutief aangeven dat de uitwijkstroken private wegenis zouden betreffen, nu niet kan worden betwist dat de Vaartstraat een openbare gemeentelijke weg is die zich op het grondgebied van Kampenhout bevindt waardoor de gemeenteraad van Kampenhout bij uitsluiting van alle andere overheden als enige bevoegd is om het tracé en de uitrusting van de gemeenteweg te wijzigen, te verbreden...

De verzoekende partijen wijzen erop dat niet het eigendomsstatuut, maar de bestemming voor het gebruik door eenieder bepaalt of het gaat om een openbare weg waarvoor de gemeenteraad bevoegd is.

Het staat bovendien vast dat de uitwijkstroken aangebracht moeten worden aan de openbare weg.

Bovendien kan niet worden aangetoond dat de uitwijkstroken op privaat domein komen te liggen, aangezien noch de verwerende noch de tussenkomende partij klaarblijkelijk weten waar de uitwijkstroken dienen te worden aangelegd.

Het argument dat het in dezen "tijdelijke" uitwijkstroken betreft, gaat niet op aangezien de wet geen uitzondering voorziet op de algemene regel van exclusieve bevoegdheid van de gemeenteraad omtrent o.m. de tracéwijzigingen van gemeentewegen.

Beoordeling door de Raad

1.

In het derde middel stellen de verzoekende partijen in essentie dat de voorwaarde opgelegd door de verwerende partij om in de Vaartstraat tijdelijke uitwijkstroken te voorzien zodat het verkeer kan kruisen als "wegeniswerken" dient te worden gekwalificeerd, waarvoor een beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen vereist is en ontbreekt, en de verwerende partij bovendien de bevoegdheid van de gemeenteraad zoals bepaald in artikel 42 en 2 van het Gemeentedecreet miskent en er bijgevolg sprake is van machtsmisbruik.

2.

Het betreft in dezen de tijdelijke aanleg van uitwijkstroken langsheen de Vaartstraat die door de verwerende partij bij wijze van voorwaarde aan de bestreden beslissing wordt gekoppeld zodat het verkeer in de Vaartstraat veilig kan kruisen.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de stukken van het dossier niet blijkt waar in de Vaartstraat deze uitwijkstroken zullen worden voorzien en dat er geen duidelijkheid bestaat of deze uitwijkstroken op privéterrein dan wel langsheen de openbare weg worden voorzien. De tussenkomenende partij en de verwerende partij geven aan dat de uitwijkstroken op privéterrein zullen worden voorzien. Hoewel dit, gezien de ligging van het perceel waarop de tijdelijke grondopslag voorzien is, aannemelijk lijkt, wordt dit door geen enkel stuk gestaafd.

Voor zover de verzoekende partijen verwijzen naar het al dan niet wettig karakter van de door de verwerende partij opgelegde voorwaarde aangaande de aanleg van enkele uitwijkstroken verwijst de Raad naar de beoordeling van het tweede middel en kan het betoog van de verzoekende partijen, in zoverre zij aangeven dat de opgelegde voorwaarde niet voldoet aan de precisievereiste uit artikel 4.2.19, §1 VCRO en dat deze aan de tussenkomenende partij een ontoelaatbare appreciatiemarge laat, worden bijgetreden.

In zoverre de verzoekende partijen vervolgens opwerpen dat er voor de aanleg van de tijdelijke uitwijkstroken een beslissing over de zaak van de wegen vereist is, oordeelt de Raad dat de tijdelijke uitwijkstroken, die als milderende maatregel en in het kader van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij worden opgelegd, niet als “*wegeniswerken*” in de zin van artikel 4.2.25 VCRO kunnen worden beschouwd. Het kan niet worden betwist dat de aanleg van de tijdelijke uitwijkstroken om verkeer veilig te laten kruisen gedurende de geplande wegeniswerken niet als de aanleg van een nieuwe gemeenteweg, een tracéwijziging, de verbreding of de opheffing of de uitrusting van wegen kan worden aanzien, nu er geen twijfel bestaat dat er niet aan de bestaande wegenis wordt geraakt, dat de tijdelijke uitwijkstroken bij afloop van de werken zullen worden verwijderd en de bestaande weg voor zoveel als nodig in de “oorspronkelijke staat” zal worden hersteld, en nu de oorspronkelijke configuratie of de bestrating van de wegenis niet wordt gewijzigd zodat er geen sprake is van wegeniswerken waarvoor de gemeenteraad op grond van artikel 2 en 42 van het Gemeentedecreet over de volheid van bevoegdheid beschikt. Uit de stukken van het dossier blijkt afdoende dat de tijdelijke uitwijkstroken dienen te worden voorzien gedurende de werken en enkel op de plaats waar kruisend verkeer niet mogelijk is, zodat kan worden aanvaard dat de aanleg van enkele uitwijkstroken kadert in het in overeenstemming brengen van de mobiliteitsimpact van het aangevraagde project als criterium van goede ruimtelijke ordening met de goede ruimtelijke ordening en deze niet kan worden gezien, onder meer door het tijdelijk karakter ervan, als “wegeniswerken” zoals bedoeld in voormalig artikel 4.2.25 VCRO.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het vierde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.26 *juncto* artikel 4.3.1 VCRO, van artikel 2 en 3 Motiveringswet en van de formele, minstens de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en machtsoverschrijding.

De verzoekende partijen stellen in hun vierde middel dat de verwerende partij in de bestreden beslissing nalaat de hinderaspecten en het bodemreliëf als criteria van goede ruimtelijke ordening te onderzoeken en te motiveren.

De verzoekende partijen verwijzen naar hetgeen zij eerder in hun eerste middel hebben uiteengezet.

De bestreden beslissing ontbeert niet alleen een watertoets voor het perceel voor de tijdelijke grondopslag, maar ook de hinderaspecten ingevolge de grondopstapeling voor de waterhuishouding of de bodem worden niet onderzocht.

Er worden geen milderende maatregelen voorzien voor het opvangen van hemelwater dat eventueel afvloeit naar de naastgelegen percelen en in de openbare gracht naast de Vaarstraat, terwijl er kan worden vermoed dat een grote hoeveelheid grondopslag sowieso een invloed heeft op de waterhuishouding op de kavel voor tijdelijke grondopslag en op de waterhuishouding van de omliggende gronden. Evenmin bevat de bestreden beslissing ook maar enig serieus motief met betrekking tot de effecten van de grondstapeling op het reliëf, daarbij inbegrepen de samenstelling en dichtheid van de bodem.

Ook de mobiliteitsaspecten van het aangevraagde worden niet naar behoren onderzocht en gemotiveerd, ondanks het gegeven dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kampenhout in haar advies van 14 februari 2017 uitdrukkelijk aangeeft dat het mobiliteitsaspect uiterst problematisch is.

Bijkomend wijzen de verzoekende partijen erop dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet onderzoekt of de dijk van teelaarde wel de omliggende woningen zal afschermen en juist niet voor bijkomende stofhinder zal zorgen.

2.

De verwerende partij verwijst naar de motivering aangaande de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing. Zij geeft aan dat het niet de motivering is die als kennelijk onredelijk dient te worden aangemerkt, maar dat het de vereisten van de verzoekende partijen voor de motivering en de zorgvuldigheid zijn die als kennelijk onredelijk dienen te worden aangemerkt.

3.

De tussenkomen partij geeft aan dat de verzoekende partijen zich in hun betoog beperken tot vage en algemene beweringen omtrent mogelijke hinder die afkomstig zou kunnen zijn van de tijdelijke grondopslag zonder dit concreet aan te tonen.

Daar waar de verzoekende partijen aanhalen dat in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de mogelijke effecten van grondopstapeling op het reliëf, daarin begrepen de samenstelling en dichtheid van de bodem, vergeten zij dat er aan het reliëf, de samenstelling en de dichtheid van de bodem niets zal wijzigen en dat het perceel na afloop van de werken “in zijn oorspronkelijke staat” zal worden hersteld.

Ook wat betreft het vermeende mobiliteitsprobleem kan worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zich beperken tot mogelijke verkeersproblemen maar dat zij deze niet concreet aantonen, integendeel zij stellen de plaatselijke toestand op een misleidende manier voor.

De Vaartstraat betreft een doodlopende weg van ongeveer 300 m die slechts toegang geeft tot een vijftal huizen en een klein recreatiegebied met vakantiewoningen en die ter hoogte van het weiland

naast de eigenlijke weg van 3 m breed nog een verharde strook heeft. Het risico dat er tegenliggers zullen zijn tijdens de uren dat werfverkeer de tijdelijke grondopslagplaats moet kunnen bereiken, is uiterst beperkt.

Ook wat betreft de beweringen van verkeersproblemen elders op “het dichtbevolkte lokale wegennet” blijven zij in gebreke dit beweerde probleem aan te tonen.

De tussenkommende partij wijst erop dat de verwerende partij bij de behandeling van de bezwaarschriften meer dan afdoende heeft gemotiveerd waarom de vergunning voor tijdelijke grondopslag verleend kan worden.

4.

De verzoekende partijen herhalen in hun wederantwoordnota hetgeen zij eerder hebben betoogd in hun verzoekschrift en voegen niet wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in hun vierde middel in essentie dat de verwerende partij in de bestreden beslissing nalaat de verenigbaarheid van de aanleg van een tijdelijke opslagplaats voor grond met de goede ruimtelijke ordening afdoende te onderzoeken en te motiveren voor wat betreft de hinderaspecten, het bodemreliëf en de mobiliteitshinder. Dit laatste in weerwil van het gegeven dat de eerste verzoekende partij in haar deels negatief advies uitdrukkelijk heeft aangegeven dat het mobiliteitsaspect als problematisch moet worden aanzien.

2.1

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wordt in overeenstemming met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO bepaalde beginselen beoordeeld.

2.2

Om te voldoen aan de motiveringsplicht dient een vergunningverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, zodat de belanghebbende met kennis van zaken tegen de beslissing kan opkomen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

3.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het aangevraagde project in zijn geheel verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening acht omdat (1) het aangevraagde project functioneel inpasbaar is zowel in het woongebied als in het agrarisch gebied, (2) de mobiliteitsimpact van het totale project aanvaardbaar is en zij specifiek voor het perceel voor tijdelijke grondslag oordeelt dat *“Aquafin als milderende maatregel in de Vaartstraat te Kampenhout waar het tijdelijk grondverbeteringsterrein wordt ingericht tijdelijk enkele uitwijkstroken wil voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen”*, (3) het ruimtegebruik niet wijzigt dus de schaal en het ruimtegebruik aanvaardbaar zijn (4) het project visueel-vormelijk aanvaardbaar is omdat de riolering maximaal onder de rijweg wordt aangelegd, binnen de projectzone de wegenis in de bestaande toestand wordt hersteld en het terrein aan de Vaartstraat in Kampenhout na de werken in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld, (5) het bodemreliëf niet wijzigt nu het een tijdelijk grondverbeteringsterrein betreft en het terrein in haar oorspronkelijke staat zal worden hersteld en (6) om stof- en geluidshinder te voorkomen er milderende maatregelen dienen te worden genomen bestaande uit het plaatsen van herashekken met doeken rond het terrein voor grondverbetering in de Vaartstraat, de kalkinstallatie volledig overdekt dient te zijn en de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt op het terrein voor grondverbetering als dijk rondom het terrein dient te worden gelegd zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn.

Uit hun uiteenzetting blijkt dat de verzoekende partijen het niet eens zijn met de beoordeling die de verwerende partij in de bestreden beslissing maakt van de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening. Zij overtuigen echter niet dat die beoordeling kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of manifest foutief zou zijn.

De verzoekende partijen beperken zich vooreerst tot de loutere opmerking dat de verwerende partij heeft nagelaten te onderzoeken wat de impact van het aangevraagde project zal zijn op de waterhuishouding en het bodemreliëf. Zij brengen echter geen concrete, afdoende en pertinente gegevens bij waaruit ook maar enigszins kan blijken dat er op het vlak van waterhuishouding, dan wel bodemreliëf enige onaanvaardbare impact aan het aangevraagde project verbonden is. De stelplicht rustend op de verzoekende partijen verlangt dat de verzoekende partijen het minstens aannemelijk maken dat hetgeen zij poneren mogelijk is. De verzoekende partijen kunnen niet volstaan met het louter poneren van een visie tegenovergesteld aan die van de verwerende partij. De opmerking dat *“er kan van worden uitgegaan dat een grote hoeveelheid grondopslag sowieso een invloed heeft op de waterhuishouding op de kavel en de omliggende gronden”* kan in deze niet volstaan.

Wat betreft de mogelijke mobiliteitshinder verbonden aan het aangevraagde project verwijzen de verzoekende partijen weliswaar naar het deels negatief advies dat zij hierover hebben verstrekt, maar brengen zij geen enkel afdoende, concreet en pertinent element bij waaruit kan blijken dat de verwerende partij kennelijk onredelijk, onzorgvuldig of manifest foutief heeft geoordeeld dat de door hen opgeworpen mobiliteitshinder tot een aanvaardbaar niveau wordt herleid.

Eenzelfde beoordeling dringt zich op wat betreft de door de verzoekende partijen opgeworpen stof- en geluidshinder. Wederom brengen zij geen enkel afdoende, concreet of pertinent element bij waaruit kan blijken dat de verwerende partij verkeerdelijk, onredelijk of onzorgvuldig zou hebben geoordeeld dat het plaatsen van herashekken met doeken rondom het tijdelijk grondverbeteringsterrein, het volledig overdekken van de kalkinstallatie en het aanleggen van een dijk rondom het terrein om de aanpalende woningen af te schermen kan volstaan om mogelijke stof- en geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partijen er niet in slagen op een concrete, pertinente en afdoende manier aan te tonen dan wel aannemelijk te maken dat de verwerende partij heeft

nagelaten de verenigbaarheid van de gevraagde project met de goede ruimtelijke ordening zorgvuldig te onderzoeken of dat zij de bestreden beslissing kennelijk onredelijk, onzorgvuldig hetzij manifest foutief heeft gemotiveerd.

Het middel wordt verworpen.

VII. TOEPASSING VAN DE BESTUURLIJKE LUS CONFORM ARTIKEL 34 DBRC-DECREET

Standpunt van de partijen

1.

Zowel de verwerende als de tussenkomenende partij vragen in ondergeschikte orde de toepassing van de bestuurlijke lus conform artikel 34 van het DBRC-decreet.

De verwerende partij overweegt:

“ ...

Indien uw Raad per impossibile van oordeel zou zijn dat de bestreden beslissing zou behept zijn met een onwettigheid – quod certe non- die herstelbaar is, vraagt verwerende partij in ondergeschikte orde aan uw Raad om toepassing te maken van de bestuurlijke lus conform art. 34 DBRC-decreet.”

De tussenkomenende partij stelt bovendien:

“ ...

In casu moet vastgesteld worden dat alle middelen die door verzoekende partijen opgeworpen werden, betrekking hebben op een herstelbare beweerde onwettigheid:

- *Het eerste middel: de beoordeling van de watertoets en de ontbrekende/gebrekkige motivering ervan*
- *Het tweede middel: de onduidelijkheid van de opgelegde voorwaarden aangaande de uitwijkstroken en de dijk van teelaarde*
- *Het derde middel: het ontbreken van een voorafgaande beslissing van de gemeenteraad over het tracé van de wegen*
- *Het vierde middel: de gebrekkige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening*

Al deze beweerde onwettigheden kunnen door verwerende partij worden hersteld indien de Raad de onwettigheid ervan aanvaardt. Tussenkomenende partij vraagt dan ook dat van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, mede gelet op het feit dat de vergunde werken uitgevoerd dienen te worden in het algemeen belang.”

De verzoekende partijen verzetten zich in hun wederantwoordnota tegen de toepassing van de bestuurlijke lus:

“ ...

Zowel verwerende als tussenkomenende partij verzoeken Uw Raad om in ondergeschikte orde gebruik te maken van de bestuurlijke lus zoals vermeld in artikel 34, §1 DBRC. Dit artikel stelt (eigen markering):

(...)

Bijgevolg is een bestuurlijke lus slechts mogelijk indien de onwettigheden hersteld kunnen worden.

In casu, zoals beschreven ter hoogte van de vier middelen, is de bestreden beslissing behept met tal van onwettigheden. Meerdere van deze onwettigheden kunnen onmogelijk worden hersteld.

In de eerste plaats moet worden verwezen naar het derde middel, waarin wordt opgeworpen dat de bestreden beslissing een manifeste miskenning van de bevoegdheid van de gemeenteraad van Kampenhout inhoudt.

Zoals ter hoogte van het derde middel reeds uitvoerig werd toegelicht, legt de bestreden beslissing een tracéwijziging, of minstens een verbreding en dus aanpassing van de uitrusting van een gemeenteweg op.

Dergelijke miskenning van de bevoegdheid van de gemeenteraad kan niet worden hersteld. Verwerende partij kan immers onmogelijk op wettige wijze besluiten tot wijziging van een gemeenteweg.

Ook kan verwerende partij de vergunningsvoorwaarde omtrent de wijziging van de gemeenteweg niet herstellen door de voorwaarde te schrappen. De opgelegde vergunningsvoorwaarden zijn immers onlosmakelijk verbonden met de vergunning. Zonder de voorwaarden zou de vergunning niet zijn verleend. De gebeurlijke schrapping van een voorwaarde zou verwerende partij ertoe dwingen een volledig nieuw onderzoek en beoordeling van de aanvraag door te voeren, en de vergunning noodzakelijkerwijs te weigeren, hetgeen uiteraard niet kan in het kader van een bestuurlijke lus.

In de tweede plaats zij dan ook verwezen naar de wettigheidsbezwaren met betrekking tot de vage vergunningsvoorwaarden zoals uiteengezet onder de middelen. Hieraan kan niet worden verholpen door de vergunningsvoorwaarden te wijzigen of te schrappen, nu dit noodzakelijkerwijs moet leiden tot een volledige heroverweging van de aanvraag.

De integrale vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van artikel 34, §1 DBRC-decreet kan de Raad, wanneer hij vaststelt dat het de bestreden beslissing om reden van een onwettigheid moet vernietigen, de verwerende partij de mogelijkheid bieden om met een herstelbeslissing de onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen.

Een onwettigheid in de zin van artikel 34, §1 DBRC-decreet bestaat uit een strijdigheid met een geschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel dat kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, maar dat zou kunnen worden hersteld.

Het komt aan de Raad toe om vrij te oordelen of in het kader van een concrete procedure de toepassing van de bestuurlijke lus bijdraagt tot een efficiënte en finale geschillenbeslechting binnen een redelijke termijn, en dit nadat alle partijen de mogelijkheid hebben gehad hun standpunt over het gebruik ervan kenbaar te maken.

2.

Naar aanleiding van de behandeling van de zaak op de openbare zitting van 25 september 2018 hebben de partijen, conform artikel 34, §2 DBRC-decreet, standpunt ingenomen over het mogelijke gebruik van de bestuurlijke lus.

3.

Overeenkomstig artikel 34, §3, derde lid DBRC-decreet bevat de tussenuitspraak waarbij wordt beslist tot de toepassing van de bestuurlijke lus tevens de beslechting van alle overige middelen. Zoals onder punt VI. van dit tussenarrest is gebleken, verwerpt de Raad het door de verzoekende partijen aangevoerde, eerste, derde en vierde middel. De argumentatie van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing behept zou zijn met meerdere onwettigheden kan dan ook niet worden bijgetreden.

4.

Zoals in het tweede middel aangevoerd en door de Raad vastgesteld, vertoont de bestreden beslissing een onregelmatigheid nu de voorwaarden gekoppeld aan de bestreden beslissing die voorschrijven dat er in de Vaartstraat tijdelijk enkele uitwijkstroken worden voorzien zodat tegenliggend verkeer elkaar zonder problemen kan kruisen en dat de teelaarde die voorafgaandelijk opzijgezet wordt op het terrein voor grondverbetering als dijk rondom het terrein dient te worden gelegd zodat de aanpalende woningen bijkomend afgeschermd zijn, opgelegd door de verwerende partij, niet de nodige precisie zoals vereist door artikel 4.2.19, §1 VCRO bezitten en zij aan de tussenkomende partij een ontoelaatbare appreciatiemarge laten. De Raad oordeelt dat de bestreden beslissing bijgevolg met een strijdigheid is behept die evenwel door middel van de toepassing van de bestuurlijke lus kan worden hersteld.

5.

De Raad nodigt de verwerende partij uit om de vastgestelde onregelmatigheid te herstellen door de voorwaarden verbonden aan de bestreden beslissing met betrekking tot de aanleg van de tijdelijke uitwijkstroken en de dijk van teelaarde voldoende precies te omschrijven zoals vereist door artikel 4.2.19, §1 VCRO.

De verwerende partij wordt uitgenodigd om binnen drie maanden na de betekening van onderhavig arrest een herstelbeslissing aan de Raad te bezorgen. Er zal dan verder worden gehandeld overeenkomstig artikel 34 DBRC-decreet.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van NV AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad maakt toepassing van de bestuurlijke lus zoals bepaald in artikel 34 DBRC-decreet.
3. De Raad nodigt de verwerende partij uit om de vastgestelde onregelmatigheid in haar beslissing van 28 maart 2017, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het Project 22.722: opname lozingsputten Bosveldbeek – uitvoeren van gescheiden rioleringsstelsel, wegeniswerken en inrichten van een terrein voor tijdelijke grondopslag op de percelen gelegen te 3150 Wespelaar (Haacht), A De Spoelberchlaan z.n., Bosveld z.n., Donkstraat z.n., Grote Baan z.n., Korte Weg z.n., Neerstraat z.n., Pleinkensstraat z.n. en Spetstraatje z.n. en te 1910 Kampenhout, Vaarstraat z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 108S, 150D, 162F en 32E (Haacht) en afdeling 2, sectie A, nummer 34D (Kampenhout), te herstellen.
4. De Raad bepaalt de hersteltermijn op drie maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
5. De partijen delen hun standpunt over het herstel met in voorkomend geval aanvullende en geïnterpreteerde overtuigingsstukken, schriftelijk mee binnen een vervalttermijn van dertig dagen, die ingaat op de dag na de betekening van de herstelbeslissing door de griffie.
6. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 november 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT